

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3253** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят Х. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [населено място],[жк], [жилищен адрес] оспорва Ревизионен акт №Р-22221416008455-091-001 от 26.09.2017 г., издаден от Т. И. Т. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П. - ръководител на ревизията, в частта потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с Решение № 249/16.02.2018 г., с който са му установени задължения за данък върху дохода по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 31 806,76 лв. и лихви за забава в размер на 6 930,30 лв. за данъчни периоди 2013 г., 2014 г. и 2015 г.

В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство нарушения на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Искането до съда е за отмяна на акта.

Жалбоподателя, редовно призован се представлява от адв. В., която моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноски, представя

списък с разностите.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юрк. М. моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 1677 лв.

СГП редовно уведомена, не се явява.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. чл.160 ДОПК и § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

От фактическа страна се установява:

Със Заповед №Р-22221416008455-020-001 от 02.12.2016 г. е възложено извършването на ревизия на Х. И. Б. за установяване на задължения за данък върху доходите на физическото лице върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2015 г. Заповедта е връчена на лицето лично на 08.12.2016 г. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 08.03.2017 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, срокът е продължен до 08.05.2017 г. За целта е издадена Заповед №Р-22221416008455-020-002 от 07.03.2017 г., връчена на жалбоподателя лично на 20.04.2017 г. Заповедите са издадени от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-369 от 30.03.2016 г. на директора на ТД на НАП С..

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по ЗДДФЛ за ревизираните периоди.

С цел събиране на доказателства в хода на ревизията на лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. №Р-22221416008455-040-001 от 07.12.2016 г. Изискани са справки и доказателства, включително за източници на доходи и получени доходи през ревизираните периоди, документи за придобито недвижимо имущество и моторни превозни средства /МПС/, документи за придобити финансови активи и движими ценности, доказателства за предоставени/получени заеми, включително начин на предоставяне на средствата - в брой или по банков път, както и данни за размера на върнатите суми, информация за пътувания извън страната, декларации и документи, доказващи налични парични средства в брой в началото и в края на всеки ревизиран период по години, включително източници на средствата и място на съхранение за суми над 5 000,00 лв. С Искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. ЖР-22221416008455-040-002 от 20.04.2017 г. ревизиращите са изискали от лицето да представи декларации по образец за

имущество, вид и размер на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица за 2013 г., 2014 г. и 2015 г. В отговор на връчените искания са представени документи, писмени обяснения и декларации.

Не се спори по делото, че на основание чл. 37, ал. 5 и ал. 6 и чл. 47 от ДОПК са изпратени искания за представяне на документи и предоставяне на информация от други органи и трети лица. От търговските банки в страната е изискана информация относно наличие на открити от жалбоподателя банкови сметки, движение и наличности по тях, наличие на закупени и продадени ценни книжа, ползвани банкови сейфове, наличие на отпускани кредити и вноски по тях. Изискана е информация от Столична община, дирекция „Общински приходи“ за начислени задължения и направени плащания за местни данъци и такси по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. С цел установяване на извършвани от лицето пътувания извън страната е направено запитване до Главна дирекция „Гранична полиция“. Въз основа на представена от жалбоподателя декларация, с която е дадено съгласие за разкриване на банкова тайна, са изискани банкови извлечения от търговски банки, в които има открити сметки. Връчени са искания за представяне на документи и писмени обяснения на лицата, посочени от ревизирия субект, като дарители и заемодатели.

Във връзка с изисканите данни относно размера на началната разполагаема сума в брой към първия ревизиран период в хода на ревизията е представена декларация от 16.05.2017 г. от пълномощника Е. Г. П., ЕГН [ЕГН]. Същата е заявила, че към 01.01.2011 г. „... съм имал налични парични средства 337 700,00 лв.“. Впоследствие същото лице е подписало декларация от 19.12.2016 г., в която е посочило, че Х. И. Б. е разполагал със средства от дарения и предоставени заеми получени, както следва: на 21.10.1995 г. - 30 000,00 марки от Л. К. /ЕГН [ЕГН], баба/; на 14.01.1995 г. - 30 000,00 марки от Х. И. Б., /ЕГН [ЕГН], дядо/; на 06.11.2000 г. - 35 000,00 лв. от В. С., /дядо/; 60 000,00 лв. от К. Б. /ЕГН [ЕГН], майка/, от които 30 000,00 лв. - на 25.01.2004 г. и 30 000,00 лв. - на 10.03.2005 г.; от И. Х. Б. /ЕГН [ЕГН], баща/ - 30 000,00 лв. на 14.01.2007 г.; 49 000,00 лв. от И. Б. /баща/ за периода от 2010 г. до 2014 г. - по 9 800,00 лв. на година; 39 900,00 лв., получени от А. Б. К., /ЕГН [ЕГН]/ на 21.02.2006 г.; 18 000,00 лв., получени от И. А. А., /ЕГН [ЕГН]/ на 01.12.2007 г.; 39 900,00 лв., получени от Н. С. С., /ЕГН [ЕГН]/ на 10.08.2007 г.; 39 900,00 лв., получени от Б. Х. Б., /ЕГН [ЕГН]/ на 06.07.2008 г.; 15 000,00 лв., получени от Х. Д. /ЕГН [ЕГН]/ на 01.12.2007 г.

Ревизиращите установили, че не са представени документи за предаване на сумите по банков път или на ръка, не са представени доказателства за място и начин на съхранение на средствата, не са представени валутни бордера за направена обмяна на валута. При проверка в информационните масиви на НАП относно декларирани доходи от лица - роднини на жалбоподателя /баба, дядовци, майка и баща/ е установено, че същите са получавали доходи /пенсии и работни заплати/ в малки размери. Предвид горното е направен е извод за липса на възможност да предоставят суми в декларираните размери и в резултат приели за недоказано получаването на средства от посочените роднини.

Били изготвени искания за представяне на документи и писмени обяснения, връчени на заемодателите и на бащата на ревизираното лице - И. Х. Б., поради това, че част от лицата, сочени от жалбоподателя като дарители, са починали. С обяснителна записка вх. №59-00-1028 от 06.02.2017г. И. Б. е заявил, че е предоставял парични средства на Х. И. Б. без договор, поради пряка роднинска връзка и че сумите са от дългогодишни спестявания.

С обяснителна записка вх. №59-00-1028 от 02.02.2017 г. Х. А. Д. е заявил, че е предоставил на жалбоподателя сума в размер на 15 000,00 лв., с произход лични спестявания. Посочил е, че сумата не му е върната. Приложен е договор за заем от 01.12.2007 г. При проверка в информационните масиви на НАП за деклариран и получени доходи от Х. Д. ревизиращите са установили, че за периодите януари 2002 г. - декември 2007 г. лицето е осигурявано върху трудови възнаграждения в размер до 850,00 лв. /през 2002 г. и 2003 г./ и в размер до 250,00 лв. за следващите периоди. Съобразно това са приели, че размерът на получаваните от заемодателя доходи е недостатъчен за предоставяне на цитираната сума и същата не е призната като предадена, съответно получена на/от ревизираното лице.

С обяснителна записка вх. №59-00-1028#14 от 24.02.2017 г. А. Б. К. е заявила, че е предоставила на жалбоподателя сума в размер на 39 900,00 лв. Посочила е, че сумата е дадена без договор и не е върната. Относно произхода на средствата е дала обяснение, че от 1988 г. живее и работи в Германия. Приложено е извлечение от банкова сметка от 12.07.2004 г., открита в [фирма].

С писмо вх. №59-00-1028 от 14.02.2017 г. И. А. А. е заявил, че на 01.12.2007 г. е дал на заем сума в размер на 18 000,00 лв. лични средства на Х. И. Б.. Приложени са копия от ГДД за периодите от 2003 г. до 2007 г. включително, с деклариран доходи за 2005 г. в размер на 14 954 лв., за 2004 г. в размер на 15 750,00 лв. и за 2003 г. в размер на 21 150,00 лв.

С декларация, подадена от пълномощник, Б. Х. Б. е заявил, че е предоставил на племенника си Х. И. Б. сума в размер на 39 900,00 лв., която има от спестявания от трудови възнаграждения при работа в страната и в чужбина. Въз основа на данни от информационната система на НАП е установен размер на месечния доход на лицето за периодите 2007 г. - 2008 г., средно 10 000,00 лв.

Постъпило е обяснение от Н. С. С., с вх. №59-00-1028#2 от 20.01.2017 г. с което е заявил, че е предоставил на жалбоподателя на ръка сума в размер на 39 900,00 лв., която не му е върната. Посочил е, че средствата са получени от него дивиденди от фирма „Кибернетика“. Към обяснението е приложено банково извлечение от 20.04.2006 г. на [фирма]. за изтеглена сума в размер на 20 305,00 лв. и справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудово правоотношение, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], съгласно които на Н. С. С. са изплатени суми в размер на 16 000,00 лв. през 2006 г. и в размер на 15 000,00 лв. през 2007 г.

Ревизиращият екип е приел, че лицата, чиито доходи съответстват на размера на предоставените на жалбоподателя суми са А. Б. К., И. А. А., Б. Х. Б. и Н. С. С.. С оглед това е признан на лицето начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. в размер на 137 700,00 лв.

Ревизиращият орган въз основа на справка от търговския регистър е констатирал, че жалбоподателят е регистриран като [фирма] и като едноличен собственик и управител на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Инициирани са проверки за установяване на обстоятелството изплащани ли са на ревизираното лице средства от дейността му като ЕТ и като управител на дружество. С обяснителна записка, депозирана от пълномощника с придружително писмо вх. №59-00-1028#9 от 06.02.2017 г. е заявено, че дейността на ЕТ не е финансирана от собственика и не са изплащани парични средства под формата на дарения или друга форма. Посочено е, че разходите са били за покупка на стоки, заплати на наетите по трудов договор, наеми и банкови такси. При направена проверка на [фирма] е постъпило обяснение от пълномощника Е. П., депозирано в ТД на НАП С. с вх. №59-00-1028#8 от 06.02.2017 г. Същата е заявила, че дружеството се финансира със средства на управителя при възникнала необходимост от допълнителни оборотни средства, които са внасяни в брой през 2010 г. и 2011 г. и по банков път през периода 2012 г. - 2015 г. Посочила е, че сумите не са възстановявани на собственика, а са отписвани като печалба, дружеството не е изплащало парични средства под формата на дарения или под друга форма.

От направените проверки на управляваните от жалбоподателя търговски субекти е констатирано, че през ревизираните периоди същият не е получавал доходи от дейността като ЕТ и като управител на Е..

От извлечения от банковите сметки на лицето е установено, че има постъпили средства, както следва: на 25.09.2013 г. е постъпила сума в размер на 2 820,00 лв., платец М. В. Х. /няма данни за ЕГН/, с основание - по договор за авторски права; на 03.06.2014 г. е постъпила сума в размер на 585,00 лв. с платец А. О. /няма данни за ЕГН/, с основание - погасяване на задължения от предходен период. Жалбоподателят не е дал обяснения и не е представил документи във с тези обстоятелства. В резултат било прието, че се касае за доходи, получени за извършени услуги и представляващи облагаем доход от други източници по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

В частта на направените разходи при ревизията е установено, че лицето е придобило недвижим имот - дворно място, с площ 1 416.00 кв. м и находящ се в [населено място], [улица]. Представен е Нотариален акт /НА/ за продажба на недвижим имот №56/155 от 22.12.2011 г., за сумата 9 900,00 лв. Установено е, че жалбоподателят е придобил лек автомобил, марка „Х.“, рег. [рег.номер на МПС], продавач [фирма], ЕИК[ЕИК]. На дружеството е връчено искане за представяне на доказателства във връзка със сделката. В отговор е изпратена фактура №0.. 04410 от 23.03.2011 г., от която се установява, че автомобилът е закупен за сумата 10 000,00 лв., с ДДС, платени в брой.

След проверка на [фирма] ревизиращите констатирани, че дейността на дружеството е финансирана със средства на собственика. Въз основа на представени хронологични счетоводни справки на сметка 492 - Разчети със собственика, е установено, че средствата в размер на 393 000,00 лв са предоставяни от управителя Х. Б. в брой или по банков път, както следва: през 2010 г. - 15 000,00 лв., през 2011 г. - 3 000,00 лв., през 2012 г. - 35 000,00 лв., през 2013 г. - 100 000,00 лв., през 2014 г. - 100 000,00 лв. и през 2015 г. - 140 000,00 лв. Не са представени доказателства за връщане на сумите.

В частта на направените разходи за издръжка и живот органите по приходите са взели предвид декларираните от лицето данни. С декларация от 04.05.2017 г. жалбоподателят е заявил, че живее в жилище, собственост на баща му, като последният е плащал всички месечни консумативи и средства за издръжка. С друга декларация от същата дата е посочил средномесечен разход за издръжка и живот, общо по години, както следва: за 2010 г. - 3 420,00 лв., за 2011 г. - 3 600,00 лв., за 2012 г. - 4 200,00 лв., за 2013 г. - 4 620,00 лв., за 2014 г. - 4 800,00 лв. и за 2015 г. - 4 800,00 лв.

С писмо вх. №59-00-1028#13 от 23.02.2017 г. е постъпила информация от Столична община, дирекция „Общински приходи“ относно платени от жалбоподателя местни данъци и такси. От приложения опис е установено, че лицето е направило плащания по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, както следва: за 2011 г. - 1 515,41 лв., за 2012 г. - 190,00 лв., за 2013 г. -190,0 лв., за 2014 г. - 190,00 лв. и за 2015 г. - 1 179,14 лв.

Въз основа на информация от [фирма] с писмо вх. №59-00-1028 от 10.01.2017 г. е установен размер на ползваните от ревизираното лице банкови заеми и направените погасителни вноски по кредитна карта. С декларация от 16.05.2017 г., подписана от пълномощника Е. П., е заявено, че захранванията на сметките са правени от декларатора, а при невъзможност лично да ги извърши - от други физически лица.

В резултат на горните обстоятелства органите по приходите приели наличие на хипотезите на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, че са налице данни за укрити приходи или доходи; декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, на 24.04.2017 г. по електронен път на Х. Б. е връчено Уведомление №Р-22221416008455 от 20.04.2017 г. Уведомен е, че основата за облагането му с данъци ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Предоставен му е 14-дневен срок за вземане на становище и представяне на доказателства. Едновременно с това са връчени Уведомление №Р-22221416008455-139- 001 от 20.04.2017 г. по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК и Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221416008455-040-002 от 20.04.2017 г., с което му е указано да представи попълнени декларации по образец по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за

периодите 2013 г., 2014 г. и 2015 г. С писмо вх. №59-00-1028#17 от 16.05.2017 г. по регистъра на ТД на НАП С. са постъпили изисканите декларации. Ревизиращият екип установил, че са подписани от пълномощника Е. П., но тъй като липсвало нотариално заверено пълномощно на лицето да подписва и подава декларации от името на жалбоподателя, ревизиращите са приели, че такива не са представени.

След направена съпоставка на реализираните от лицето доходи и направените разходи за част от ревизираните периоди - 2011 г., 2012 г. и 2013 г., не са формирани данъчни основи за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Такива са формирани за периодите 2013 г., 2014 г. и 2015 г. В резултат на това на жалбоподателя са установени задължения за данък в размер на 10 % върху данъчна основа, определена по реда на чл. 122 от ДОПК, общо в размер на 31 806,76 лв.

При извършване на съпоставка на реализираните от Б. доходи и направените разходи и установяване на дължимия данък е съобразено обстоятелството, че той е местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 12 от ЗДДФЛ е данъчно задължен за облагаемия си доход, получен от източници в България и в чужбина. Семейното положение на лицето е неженен, без деца. През ревизираните периоди не е получавал доходи по трудово правоотношение. За периодите от 2011 г. до 2015 г. е подал годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за облагане с патентен данък като [фирма], ЕИК[ЕИК] и вид на извършваната дейност - търговия на дребно с козметични материали. Не е подадена ГДД за 2010 г.

Констатирано е, че от жалбоподателя са изискани, но не са предоставени данни за размера на сумите, с които е разполагал към 31.12.2010 г., както и в началото и в края на останалите ревизирани периоди. С оглед това ревизиращите са преценили тези данни, предвид размера на приетата към 01.01.2010 г. начална разполагаема сума и размера на получените през отделните периоди доходи и направени от лицето разходи.

За данъчен период 2010 г., органите по приходите са приели като начална разполагаема сума в брой към 01.01.2010 г. сумата 137 700,00 лв. Предвид установени наличности по банкови сметки в размер на 1 492,85 лв. е определена начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. общо 139 192,85 лв.

Констатирано е, че за периода жалбоподателят не е доказал доходи, освен сума в размер на 66,19 лв., представляваща начислени лихви по банкови сметки.

За периода е установено, че лицето е направило разходи в размер на 20 935,81 лв., в т.ч. 3 420,00 лв. разходи за издръжка и живот съгласно подадена декларация, 2 515,81 лв. вноски за погасяване на банков заем, 15 000,00 лв., предоставено финансиране на [фирма].

Установено е, че към 31.12.2010 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 2 124,53 лв.

След съпоставка на приетата от ревизиращите начална разполагаема сума в размер на 139 192,85 лв. /в брой и по банкова сметка/ и получен доход от лихви в размер на 66,19 лв. - общо 139 259,04 лв., с извършените за периода разходи в размер на 20 935,81 лв. плюс наличните средства по банкови сметки към 31.12.2010 г. в размер на 2 124,53 лв., общо 23 060,34 лв., не е установено превишение на разходите над доходите на лицето за периода. За посочения период не са установени задължения за данък върху дохода по ЗДДФЛ. Ревизиращите са приели, че към 31.12.2010 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой размер на 116 198,70 лв. /139 259,04 лв. - 23 060,34 лв./.

За данъчен период 2011 г., като разполагаема сума в брой към 01.01.2011 г. ревизиращите са приели сумата 116 198,70 лв. След като е съобразено и наличието на 2 124,53 лв. по банкови сметки на жалбоподателя, е определен размер на разполагаемата сума към 01.01.2011 г. - 118 323,23 лв.

През 2011 г. жалбоподателят не е доказал получени приходи, освен сума в размер на 39,16 лв., представляваща начислени лихви по банкови сметки.

За периода извършените от лицето разходи са в размер на 31 348,69 лв., в т.ч. 3 600,00 лв. разходи за издръжка и живот по декларация, 9 900,00 лв. за придобиване на недвижим имот, 10 000,00 лв. за придобиване на МПС, 3 333,28 лв. вноски за погасяване на банкови заеми, 1 515,41 лв. платени данъци, 3 000,00 лв. предоставено финансиране на [фирма].

Установено е, че към 31.12.2011 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 1 196,21 лв.

След съпоставка на приетата от ревизиращите разполагаема сума към 01.01.2011г. в размер на 118 323,23 лв. /в брой и по банкова сметка/ и получен доход от лихви в размер на 39,16 лв. - общо 118 362,39 лв., с извършените за периода разходи в размер на 31 348,69 лв. плюс наличните средства по банкови сметки към 31.12.2011 г. в размер на 1 196,21 лв., общо 32 544,90 лв., не е установено превишение на разходите над доходите на лицето за периода. За посочения период не са установени задължения за данък върху дохода по ЗДДФЛ. Ревизиращите са приели, че към 31.12.2011 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой в размер на 85 817,49 лв. /118 362,39 лв.-32 544,90 лв./;

За данъчен период 2012 г., предвид горните съображения като налични средства в брой към 01.01.2012 г. е приета сумата 85 817,49 лв. Взето е

предвид и наличието на 1 196,21 лв. по банкови сметки на жалбоподателя. С оглед това е определена разполагаема сума към 01.01.2011 г. в размер на 87 013,70 лв.

През 2012 г. жалбоподателят не е доказал получени доходи, освен сума в размер на 40,55 лв., представляваща начислени лихви по банкови сметки.

За периода лицето е направило разходи в размер на 40 284,25 лв., в т.ч. 4 200,00 лв. за издръжка и живот, 894,25 лв. вноски за погасяване на банков заем, 190,00 лв. платени данъци и 35 000,00 лв. за финансиране на [фирма].

Установено е, че към 31.12.2012 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 1 377,51 лв.

След съпоставка на приетата от ревизиращите разполагаема сума към 01.01.2012 г. в размер на 87 013,70 лв. /в брой и по банкова сметка/ и получен доход от лихви в размер на 40,55 лв. - общо 87 054,25 лв., с извършените за периода разходи в размер на 40 284,25 лв. плюс наличните средства по банкови сметки към 31.12.2012 г. в размер на 1 377,51 лв., общо 41 661,76 лв., не е установено превишение на разходите над доходите на лицето за периода. За посочения период не са установени задължения за данък върху дохода по ЗДДФЛ. Ревизиращите са приели, че към 31.12.2012 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой в размер на 45 392,49 лв. /87 054,25 лв. -41 661,76 лв./.

За данъчен период 2013 г., съответно с наличните средства в брой към 01.01.2013 г. е приета сумата 45 392,49 лв. Взето е предвид и наличието на 1 377,51 лв. по банковите сметки на жалбоподателя. С оглед това е определена разполагаема сума към 01.01.2013 г. в размер на 46 770,00 лв.

Установено е, че през 2013 г. лицето е получило доходи в размер на 2 859,66 лв., в т. ч. постъпления от лихви по депозитни сметки в размер на 39,66 лв. и 2 820,00 лв., преведени по банков път от М. Х..

За периода е извършило разходи в размер на 110 371,55 лв., в т.ч. 4 620,00 лв. за издръжка и живот, 5 561,55 лв. вноски за погасяване на банков заем, 190,00 лв. платени данъци и 100 000,00 лв. предоставено финансиране на [фирма].

Установено е, че към 31.12.2013 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 1 645,62 лв.

След съпоставка на разполагаемата сума към 01.01.2013 г. и реализираните през годината доходи, общо в размер на 49 629,66 лв. /46 770,00 + 2 859,66/ с

направените от лицето разходи в размер на 110 371,55 лв., органите по приходите са установили превишение на размера на разходите над получените доходи, възлизащо на 60 741,89 лв. Посочената сума е приета за данъчна основа за облагане за данъчен период 2013 г. Върху така формираната данъчна основа е установен данък върху дохода за 2013 г. в размер на 6 074,18 лв. съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ.

По отношение на получения доход в размер на 2 820,00 лв., за който не е дадено обяснение от жалбоподателя, нито са представени доказателства за платен данък, ревизиращите приели, че подлежи на облагане като доход от други източници. Установен е размер на дължимия данък 282,00 лв.

Общо за периода е установен дължим данък в размер на 6 356,19 лв., определени задължения за лихви в размер на 1 976,51 лв.

За данъчен период 2014 г., като налични средства в брой към 01.01.2014 г. е приета сума в размер на нула лева. Относно налични средства по банкови сметки на жалбоподателя е установена сума в размер на 416,86 лв. Същата е определена като начална разполагаема сума към 01.01.2014 г. Установено е, че през 2014 г. лицето е получило доходи в размер на 618,29 лв., в т. ч. доходи от лихви по банкови сметки в размер на 33,29 лв. и получена сума по банков път в размер на 585,00 лв., с платец А. О..

За периода е направило разходи в размер на 107 598,90 лв., в т.ч. 4 800,00 лв. разходи за издръжка и живот, 2 608,90 лв. вноски за погасяване на банков заем, 190,0 лв. платени данъци и 100 000,00 лв. за финансиране на [фирма].

Установено е, че към 31.12.2014 г. по банковите сметки на жалбоподателя има налична сума в размер на 392,96 лв.

След съпоставка на разполагаемата сума към 01.01.2014 г. и реализираните през годината доходи, общо в размер на 1 035,15 лв. /416,86 + 618,29/ с направените разходи в размер на 107 991,86 лв. /107 598,90 + 392,96/, органите по приходите са установили превишение на размера на разходите над получените доходи, възлизащо на 106 956,71 лв. Сумата е приета за данъчна основа за облагане за 2014 г. Върху така формираната данъчна основа е установен данък върху дохода за 2014 г. в размер на 10 695,17 лв. съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ.

По отношение на получения доход в размер на 585,00 лв., във връзка с който не е дадено обяснение от жалбоподателя, нито са представени доказателства за платен данък, ревизиращите са приели, че подлежи на облагане като доход от други източници. Установен е размер на дължимия данък 58,50 лв.

Общо за периода е установен дължим данък в размер на 10 754,17 лв.

На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са определени задължения за лихви в размер на 2 251,37 лв.

За данъчен период 2015 г., като налични средства в брой към 01.01.2015 г. е приета сума в размер на нула лева. Взето е предвид наличието на 392,96 лв. по банковите сметки на жалбоподателя, с оглед което е определена разполагаема сума към 01.01.2015 г. в размер на 392,96 лв.

Установено е, че през 2015 г. доходът на лицето е в размер на 15,42 лв., представляващ получени лихви по банкови сметки.

За периода жалбоподателят е извършил разходи в размер на 147 372,10 лв., в т.ч. 4 800,00 лв. разходи за издръжка и живот, 1 392,96 лв. вноски за погасяване на банкови заеми, 1 179,14 лв. платени данъци и 140 000,00 лв., предоставено финансиране на [фирма].

Установено е, че към 31.12.2015 г. по банковите сметки на лицето няма налични суми. След съпоставка на разполагаемата сума към 01.01.2015 г. и реализираните през годината доходи, общо в размер на 408,38 лв. /392,96 + 15,42/ с направените разходи в размер на 147 372,10 лв., органите по приходите установили превишение на размера на разходите над получените доходи, възлизащо на 146 963,72 лв. Посочената сума е приета за данъчна основа за облагане за 2015 г. Върху така формираната данъчна основа е установен данък върху дохода за 2015 г. в размер на 14 696,40 лв. съгласно чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ и са определени задължения за лихви в размер на 1 580,26 лв.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221416008455-092-001 от 22.05.2017 г., връчен електронно на 25.05.2017 г. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен Акт No P-22221416008455-091-001/26.09.2017г. издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Т. И. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 02.10.2017г.

Жалбоподателят изцяло оспорва РА с жалба вх. № 94-Х-109 от 13.10.2017г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-2502 от 19.10.2017 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. Жалбата е подадена в законоустановения срок и според

изискванията на чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. за срок до 19.02.2018 г.

След направена съпоставка на реализираните от лицето доходи и направените разходи за част от ревизираните периоди- 2011г., 2012г. и 2013г., не са формирани данъчни основи за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Такива са формирани за периодите 2013г., 2014г. и 2015г., за което ревизиращите са установили превишение на разходите над доходите и недостиг на парични средства. В резултат на това на жалбоподателя са установени задължения за данък в размер 10% върху данъчна основа, определена по реда на чл. 122 от ДОПК, общо в размер на 31 806,76лв. Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” - [населено място] с Решение No 249/16.02.2018г. е изменил Ревизионен акт No P-22221416008455-091- 001/26.09.2017г., издаден от Т. И. Т.- орган, възложил ревизията и Л. Д. П.- ръководител на ревизията, като установения с РА данък върху дохода по ЗДДФЛ за периода 2014 г. в размер на 10 754,17 лв. се определя на 10 572,80 лв., ведно със съответните лихви, и потвърден в останалата оспорена част.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение по ССЕ. Вещото лице дава следното заключение, в отговор на поставените въпроси както следва:

Относно първи въпрос: Размера на разполагаемия начален финансов ресурс към началната дата на ревизията,

Експертизата установява, че видно от л.35 от делото, представляващ стр.2 от РД проверяващите приели като разполагам паричен ресурс на жалбоподателя към началната дата на ревизията 01.01.2010г. сумата в размер на 137 700лв.

Съобразно наличните документи по преписката и видно от твърденията на жалбоподателя в хода на ревизията е представена декларация от жалбоподателя, чрез пълномощника му Е. Г. П. към дата 16.05.2017, в която се заявява, че „... съм имал налични парични средства 337 700,00лв.” Впоследствие към дата 19.12.2016г. същото лице е подписало декларация, в която се сочи, че жалбоподателя Х. Б. е разполагал със средства от дарения и предоставени заеми, които са получени на следните дати и от посочените по - долу лица: на 21.10.1995 г. - 30 000,00 марки от Л. К. /баба/; на 14.01.1995 г. - 30 000,00 марки от Х. И. Б., /дядо/; на 06.11.2000 г. - 35 000,00 лв. от В. С., /дядо/; 60 000,00 лв. от К. Б. /майка/, от които 30 000,00 лв. - на 25.01.2004 г. и 30 000,00 лв. - на 10.03.2005 г.; от И. Х. Б. /баща/ - 30 000,00 лв. на 14.01.2007 г.; 49 000,00 лв. от И. Б. /баща/ за периода от 2010 г. до 2014 г. - по 9 800,00

лв. на година; 39 900,00 лв., получени от А. Б. К., на 21.02.2006 г.; 18 000,00 лв., получени от И. А. А., на 01.12.2007г.; 39 900,00 лв., получени от Н. С. С., на 10.08.2007 г.; 39 900,00 лв., получени от Б. Х. Б., на 06.07.2008 г.; 15 000,00 лв., получени от Х. Д. на 01.12.2007г.

В отговор на въпроса относно: Размера на получените финансови средства през ревизирия период от посочените източници, както и размера на установените разходи за издръжка и други дейности, вкл. покупка на имоти и движими вещи и финансиране на дейността на собственото на доверителя ми търговско дружество, експертизата дава следното заключение:

Жалбоподателят е придобил недвижим имот, представляващ дворно място с площ от 1416,00кв.м., находящ се в [населено място], [улица], за което е представен в хода на ревизионното производство нотариален акт за продажба на недвижим имот No56/155 от 22,12,2011г., от който се проследява, че жалбоподателя е заплатил при покупката сумата 9900лв.

Жалбоподателят е придобил лек автомобил Х. рег.номер СА9515СА. Покупката е направена от „У. груп България Е., съответно при направена насрещна проверка в хода на ревизионното производство е представена фактура No 0...04410 от 23.03.2011г., следователно сумата която жалбоподателят е заплатил за автомобила възлиза на 10000лв. с ДДС, заплатени в брой.

В хода на ревизията е направена проверка на А. Б. Е. и от представените хронологични разпечатки на счетоводна сметка 492- разчети със собственика проверяващите установяват, че от управителя на дружество А. Б. Е. - Х. Б. през проверявания период са предоставяни в дружеството следните суми в брой или по банков път: През 2010г. = 15 000лв.; През 2011г. = 3 000лв.; През 2012г. = 35 000лв.; През 2013г. = 100 000лв.; През 2014г. = 100 000лв.; През 2015г. = 140 000лв.

Относно разходите за издръжка и живот проверяващите са приложили деклариранияте от жалбоподателя суми, които са намерили отражение и в последващите изчисления на паричните потоци в настоящото заключение: За периода 2010г. = 3420лв.; За периода 2011г. = 3600лв.; За периода 2012г. = 4200лв.; За периода 2013г. = 4620лв.; За периода 2014г. = 4800лв.; За периода 2015г. = 4800лв.

В хода на ревизионното производство е събрана информация за заплатени данъци по реда на ЗМДТ от жалбоподателя, за което по преписката е писмо вх.номер 59-00- 1028#13/23,02,2017г. изпратено до НАП от Столична община, дирекция „Общински приходи“. Има данни, че жалбоподателят по години е заплащал следните данъци и такси по реда на ЗМДТ : За периода 2011г. = 1515,41лв.; За периода 2012г. = 190лв.; За периода 2013г. = 190лв.; За

периода 2014г. = 190лв.; За периода 2015г. = 1179,14лв.

Съобразно отговор в хода на ревизионното производство от Б. АД с писмо вх.номер 59-00-1028/10,01,2017г. се проследяват и получените заемни средства, както и всички погашения по тях за периоди, правени от жалбоподателя.

В отговор на трети въпрос: Размера на получената положителна, съответно отрицателна разлика между получените суми и изразходваните суми, експерта дава следното заключение:

Въз основа на гореописаното, както и предвид посоченото в условията на евентуалност начално салдо, ако се приеме, че начално салдо е в размер на декларираното от жалбоподателя, експертната прави следните преизчисления на резултата за паричните потоци за периода 2010 - 2015г. на Х. Б., както следва:

1 начално салдо към 01.01.2010г. съобразно поставена задача по т.1 от заключението - 337700

2 налични парични средства в банкови сметки към 01.01.2010 г. 1492,85

7 постъпления 2010(съобразно РД)- 66,19

4 разходи 2010(съобразно РД) - 20935,81

5 налични парични средства в банкови сметки към 31.12.2010г. 2124,53

6 парични средства към 31.12.2010 Г. (ред 1+ред2+ред3-ред4-ред5)
316198,7

7 начално салдо към 01.01.2011г. съобразно поставена задача по т.1 от заключението 316198,7

8 налични парични средства в банкови сметки към 01.01.2011 г. 2124,53

9 постъпления 2010(съобразно РД) 39,16

10 разходи 2011(съобразно РД) 31348,69

11 налични парични средства в банкови сметки към 31.12.2011г. 1196,21

12 парични средства към 31.12.2011 (ред 7+ред8+ред9-ред10-ред11)
285817,49

13 начално салдо към 01.01.2012г. 285817,49

14 налични парични средства в банкови сметки към 01.01.2012 1196,21

15 постъпления 2012(съобразно РД) 40,55

16 разходи 2012(съобразно РД) 40284,25

17 налични парични средства в банкови сметки към 31.12.2012 1377,51

18 парични средства към 31.12.2012(ред 13+ред 14+ред15-ред 16-ред17)
245392,49

19 начално салдо към 01.01.2013г. 245392,49

20 налични парични средства в банкови сметки към 01.01.2013 1377,51

21 постъпления 2013(съобразно РД) 2859,66

22 разходи 2013(съобразно РД) 110371,55

23 налични парични средства в банкови сметки към 31.12.2013 1645,62

24 парични средства към 31.12.2013 (ред 19+ред 20+ред21-ред 22-ред23)
137612,49

25 начално салдо към 01.01.2014г. 137612,49

26 налични парични средства в банкови сметки към 01.01.2014 1645,62

27 постъпления 2014(съобразно РД) 618,29

28 разходи 2014(съобразно РД) 107598,9

29 налични парични средства в банкови сметки към 31.12.2014 392,96

30 парични средства към 31.12.2014(ред 25+ред 26+ред27-ред 28-ред29)

31884,54

31 начално салдо към 01.01.2015г. 31884,54

32 налични парични средства в банкови сметки към 01.01.2015 392,96

33 постъпления 2015(съобразно РД) 15,42

34 разходи 2015(съобразно РД) 147372,1

35 налични парични средства в банкови сметки към 31.12.2015 0

36 парични средства към 31.12.2015(ред 31+ред 32+ред33-ред 34-ред35) - 115079,18

Относно: Размера на дължимия данък върху положителната разлика между горепосочените суми, ако има такива.

Ако се приеме в условията на евентуалност относно първоначалните налични средства на жалбоподателя към 01.01.2010г., както и видно от описаното по - горе /посочено в Таблица 2 по т.3 от констативно - съобразителната част от заключението/ следва, че за 2010г.; 2011 г.; 2012г.; 2013г. и 2014г. има превишение на наличните парични средства на жалбоподателя към края на всяка съответна година, докато има недостиг в размер на 115 079,18лв. към 31.12.2015г.

Следователно за 2015г. преизчислената дан.основа за облагане възлиза на 115 079,18лв. Дължим данък в размер на 10% = 11 507,92лв.

Няма данни за внесен данък от жалбоподателя за 2015г., поради което за целите на настоящите изчисления се приема, че неговата сума е равна на нула лева.

Или остатък дължима сума за довносяне в размер на 11 507,92лв.

Относно въпрос 5: Съгласно отчетите от фискалната памет (ЕКАФП) в търговските обекти на дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. 11, представлявано от Х. И. Б., какви са били приходите на дружеството за месец януари-ноември 2015г. ?

Видно от приложените отчети от фискалната памет на А. Б. О. се установява

следното :

Период/сума оборот/ДДС/общо за месеца/ на кой лист от делото, който се намира

м.01.2015	6048.38	1209.66	7258.04	142
м.02.2015	5790.45	1158.09	6948.54	143
м.03.2015	10402.6	2080.55	12483.15	144
м.04.2015	13999,92	2000,02	16799,94	181
м.05.2015	8991.07	1798.22	10789.29	145
м.06.2015	10169.62	2033.94	12203.56	146
м.07.2015	10671.54	2134.34	12805.88	147
м.08.2015	11290.44	2259.74	13550.18	148
м.09.2015	13635,07	2727,02	16362,09	186
м. 10.2015	12110.01	2422.21	14533.02	149
м.11.2015	9792.62	1958.54	11751.16	151

Общо за периода м.01- м. 11.2015 85266.73 17055.29 102 322.8лв.

Относно 6 въпрос: Съгласно отчетите и счетоводна документация на дружеството каква част от приходите на дружеството за месец януари-ноември 2015г. са постъпвали в брой, на каса на дружеството?

Видно от приложената справка на л. 173 от том 1 към делото, която е с наименование „Движение на счетоводни сметки” за периода от 01,01,2015 до 31,12,2015 за сметка 500 по дебита и кредита”, се установява следното :

1.Период 2.сметка дебит 3. сметка кредит 4.сума 5. общо за месеца оборот по касов апарат 6. Разлика /6= кол.5- кол.4/

м.01.2015 500"Каса в лева" 701"Приходи от продажба на стоки" 1081.3

	7258.04	6176.74		
м.02.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1211.1	
	6948.54	5737.44		
м.03.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1497.7	
	12483.15	10985.45		
м.04.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1515.7	
	16799.94	15284.24		
м.05.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1839.21	
	10789.29	8950.08		
м.06.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1863.8	
	12203.56	10339.76		
м.07.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1727.8	
	12805.88	11078.08		
м.08.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1836.7	
	13550.18	11713.48		
м.09.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1413.5	
	16362.09	14948.59		
м. 10.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	1714.72	
	14533.02	12818.3		
м.11.2015	500"Каса в лева"	701"Приходи от продажба на стоки"	206.1	
	11751.16	11545.06		
	15907.63	135484.85	119577.2	

В допълнителното заключение по тази задача ВЛ, в резултат от анализ на представените от ответника доказателства, дава заключение, че няма данни за това каква част от приходите на дружеството, анализирани в т.5 от заключението, са постъпвали в брой и каква част по банков път. Поради тези факти, експертизата не може да даде отговор на тази задача.

Относно 7 въпрос: Кореспондират ли сумите на приходите по месечни отчети от фискалната памет (ЕКАФП) в обекти на дружеството , [фирма], за 2015г. с

приходите по ГФО за 2015г. на дружеството?

Вещото лице дава следното заключение: След преглед на обявените документи по партидата в ТР на дружеството [фирма] се установи, че няма публикуван отчет на дружеството за 2015г. По делото не са налице данни за сумите по месечните отчети от фискалната памет и в резултат не могат да бъдат съпоставени с приходите по ГФО за 2015г. на [фирма].

Съда кредитира представеното заключение като безпротиворечиво и кореспондиращо със събраните по делото доказателства.

В хода на съдебното производство бе разпитан като свидетел И. Х. Б. – баща на жалбоподателя. От показанията на свидетеля се установява, че той и съпругата му К. Б. – майка на Х. Б. са предоставяли суми на сина си по различни поводи през годините.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

На основание чл. 160,ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти.

При извършване на задължителната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган. Ревизионен доклад № Р-22221416008455-092-001/22.05.2017 г. е издаден в срока по чл. 117 от ДОПК от лицата, на които е възложена ревизията. Р. акт е издаден от Началник сектор, възложил ревизията и главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, съобразно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията, поради което не страда от пороци, сочещи на неговата нищожност. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където подробно са изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип. Решение № 249/16.02.2018г. е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, изложени са мотиви при издаването му като същото е постановено при спазване на процесуалните правила.

Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119,ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса.Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа

необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където подробно са изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА .

Не е спорно по делото, че Х. И. Б. е местно физическо лице по смисъла на ЗДДФЛ с постоянен адрес и център на жизнени интереси в Република България по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗДДФЛ и на основание чл. 6 и чл. 12 от с.з. е данъчно задължено лице за облагаемия си доход през данъчната година от източници в Р.България и от чужбина.

Съгласно нормата на чл. 6 от ЗДДФЛ, местните физически лица са данъчно задължени за облагаемия си доход, получен през определената данъчна година от източници в страната и от чужбина. Сумата на годишния данък се определя върху данъчната основа, представляваща сбор от доходите от всички източници и се изчислява като 10 процентна ставка по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ за периодите след 31.12.2007 г. Данъчната основа е облагаемия доход за съответната данъчна година, намален с разходите за дейността и предвидените в съответния материален закон вноски и облекчения. При условие, че данъчно задълженото лице има доходи едновременно от два или повече източника, данъчната основа за общия годишен доход представлява сборът от данъчните основи, определени поотделно за всеки източник на доход, в съответствие с разпоредбите на глави от седма до единадесета.

Съгласно чл.50 от ЗДДФЛ, местните физически лица подават ГДД по образец. На основание чл.53 от ЗДДФЛ срокът за подаване на ГДД е до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. Придобитите от физическото лице доходи могат да бъдат определени като облагаеми и необлагаеми. Облагаеми са доходите от всички източници придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон, доходите, подлежащи на облагане с окончателен данък по реда на глава шеста от ЗДДФЛ или с окончателен данък по реда на ЗКПО, както и доходите, подлежащи на облагане с патентен данък по реда на ЗМДТ.

В ЗДДФЛ не се съдържа определение или легална дефиниция на понятието „доход“, като видовете доходи, в зависимост от източника им, са изброени в чл. 10 от ЗДДФЛ. Освен това в ЗДДФЛ изрично са регламентирани доходите, които не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане, както и какво не се счита за доход (чл. 13 и чл. 24, ал. 2 от ЗДДФЛ). В данъчното законодателство и в частност ЗДДФЛ отделните източници на доходи не са изчерпателно изброени, поради което законодателят изрично е въвел общия принцип, според който подлежат на облагане доходите от всички източници, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон (чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ). Съгласно разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗДДФЛ брутната сума на доходите, придобити от

задължените лица през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ и не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ или с окончателни данъци по реда на ЗКПО, се третира за данъчни цели като облагаем доход. Понятието "източник на доходи" също не е дефинирано изрично в ЗДДФЛ. Това налага извличането му по тълкувателен път при съобразяване с логиката на закона и преследваната от законодателя цел. От една страна понятието представлява класификационен критерий по чл. 10, въз основа на който са изброени такива доходи, като с препратка е посочено, че по този критерий доходи са и тези по чл. 35 ЗДДФЛ, а от друга страна в чл. 8 от закона е посочено за кои източници на тези доходи се счита, че се намират на територията на Република България. Императивно изискване на разпоредбата на чл. 35, т. 6 от закона е доходът да е от източник, който не е изрично посочен в този закон, което означава, че следва да е установено основанието за получаването на такъв доход.

В ЗДДФЛ са посочени следните източници на доходи - доходи от трудови правоотношения, доходи от стопанска дейност като едноличен търговец, доходи от друга стопанска дейност (вкл. и дохода на лица, регистрирани като земеделски производители), доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество, доходи от прехвърляне на права или имущество, доходи от източниците, посочени в чл. 35, т. 1 - 5 ЗДДФЛ, както и доходи по чл. 37 - 38 от закона. Анализът на разпоредбите, уреждащи тези видове доходи води до обоснования извод, че те се получават въз основа на съществуващи, съществуващи и/или развиващи се правоотношения, по повод на които за съответното лице се поражда притежание за оценимо в пари право, като от друга страна по силата на тези правоотношения е породена корелативна връзка платец на доход - получател на доход. Т.е. понятието "източник на доход" предполага наличието на правоотношение, по силата на което за съответното лице е породено вземане за оценимо имуществено право, и/или прехвърлящо такова имуществено право лице или лица, които от гледна точка на данъчния закон се квалифицират като платец на дохода.

За целите на данъчното облагане, за да се обложи или освободи от облагане получен доход е важно да се докаже неговият характер и основанието за получаването му. В чл. 12, ал. 1 ЗДДФЛ е предвидено, че облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. Според чл. 15 данъчната година е календарната година, а в чл. 17 ЗДДФЛ е предвидено, че общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл. 25, 30, 32, 34 и 36 ЗДДФЛ, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения.

Задълженията на Б. са определени с ревизионния акт по аналогия, като е приложен процесуалният ред по чл. 122 и сл. ДОПК, тъй като са установени обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК.

Прилагането на реда по чл. 122-124 ДОПК е в зависимост от субективната преценка на органите по приходите, което означава, че те разполагат с оперативна самостоятелност, спазвайки реда по чл. 124 ДОПК, съобразявайки условията на чл. 122, ал. 2 и на чл. 123 от същия кодекс, да се възползват от презумпцията, регламентирана с последната разпоредба. Касае се за възможност да бъде извършено облагане, с оглед изискванията на ЗДДФЛ, след преценка за наличие на обстоятелствата, изброени в ал. 1 на чл. 122 – в случая тези, по смисъла т. 7. При ревизия по аналогия презумпциите и предположенията за определяне размерите на укрита доходи/приходи следва да бъдат използвани само тогава, когато за анализирането на посочените в ал. 2 на чл. 122 ДОПК обстоятелства не са налице каквито и да било обективни данни, но в същото време бъде установено, че получените от лицето приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската му дейност не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период (чл. 122, ал. 1, т. 7 ДОПК). За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналогия създадените специални процесуални правила целят да бъде преодоляна фактичката невъзможност за обективно (въз основа на писмени доказателства) установяване на данъчни задължения. В тежест на органите по приходите е да установят в хода на ревизията обективното наличие на особен случай, да обосноват този извод и да го подкрепят със съответните доказателства, приемайки, че е оправдано да се премине към установяване на задължения за облагане с данък по специалния ред.

В настоящия случай съдът намира, че органите по приходите са разполагали с материалноправното основание на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК, да определят задълженията на В.Р. за данък върху доходите на физическите лица, по аналогия. Според чл. 123, ал. 1 ДОПК, в случаите по чл. 122, ал. 1, при определяне на основата по реда на чл. 122, ал. 2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: т. 1 стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него и т. 2 направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква „а” от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

Нормата на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК изисква наличие на данни за получените от лицето приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската му дейност, които не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, т.е. извършените от лицето разходи надвишават получените от същия приходи, които да са с доказан произход. Съдържанието на цитираната норма предполага анализ на имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице, резултатите от който да сочат на обоснован извод, че е получило повече от декларираните приходи/доходи.

На следващо място следва да се посочи, че ревизията по чл. 122 ДОПК се извършва при наличие на някои от обстоятелствата, визирани в ал. 1, като същите не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност, което означава, че наличието само на едно от тях е достатъчно основание за прилагането им. Безспорно в ревизионното производство по реда на чл. 122 ДОПК е задължително да се даде възможност на ревизираното лице да докаже всички източници на своите средства, включително и тези, които не са декларирани от него. Установяване наличието на допълнителни средства за финансиране, въвн от подлежащите на декларирание облагаеми доходи по смисъла на ЗДДФЛ, също е задължение на органа по приходите по смисъла на визираното в чл. 3, ал. 1 ДОПК основно начало за обективност.

Основните спорни въпроси по отношение на изготвения баланс от ревизираните години са свързани с размера на началното салдо към 01.01.2010 г.; с възприетите от ревизиращите органи приходи и разходи. Извън това, жалбоподателят поддържа твърдението си за изтекла погасителна давност по отношение на задълженията за 2010 г.

Съдът не установи основателност на твърдението, че ревизиращите не са се съобразили с много от исканията, въведени от жалбоподателя за служебно събиране на доказателства. На първо място както от жалбоподателя, така и от трети лица по реда установен в ДОПК нееднократно са изисквани доказателства, относими към доводите на РЛ / Исканията са подробно описани по-горе/. Негова е тежестта да докаже начално салдо в посочения от него размер от 337 700,00лв.

Заклучението на ВЛ относно разполагаема сума от 337 700,00 лв. в периода 2010 г. е дадено в условията на евентуалност. От заключението не се налага извода за категорична документална обосновааност за наличието на въпросната сума. По делото освен заключението на ВЛ относно основния спорен въпрос за доказване на наличието на сумата от 337 700,00 лв. в периода 2010 г. бяха снети показания от св. И. Х. Б., баща на жалбоподателя. Съда не може да кредитира само показанията му като доказателство за предаване на суми през различните периоди. По делото не се събраха достатъчно данни, от които да се направи несъмнен извод за тези твърдения.

Обосновано органите по приходите са преценили за недоказано твърдяното в хода на ревизията получаване на дарения от роднини на жалбоподателя. Твърди се получаване на значителни по размер суми, предоставени в предходни периоди, но без да бъдат представени доказателства за това. Декларирано е получаване на сума в размер на 60 000,00 марки през 1995 г. /15 години преди първия ревизиран период/, но не са представени документи, от които да е видно къде ревизираното лице е съхранявало средствата, а също кога и в коя банка е направена валутна обмяна. Предвид обстоятелството, че считано от 01.01.2002 г. е въведена единната европейска

валута /евро/, за да твърди че към 01.01.2010 г. е разполагал със 30 000,00 марки за извършване на плащания в местна валута, жалбоподателят е следвало да представи банкови документи, от които да е видно в коя банка и на какъв курс е направена обмяната или да посочи съответния банков клон, за да бъде изискана информация в хода на ревизията. При липса на такива документи обосновано органите по приходите са приели за недоказано предоставянето на средства в посочения размер. Недоказано остана и получаването на останалите суми сочени като дарения от роднини. Не се сочи къде са съхранявани сумите за периода от 10 – 15 години, каква част от тях е изразходвана. Тези обстоятелства, съпоставени с наличието на данни за ограничен размер на доходите на дарителите, липсата на доказателства за извършени от тях придобивания на значителни парични суми /например от продажба на недвижими имоти/ са обосנוвали логичния извод, че се касае за деклариране на неверни обстоятелства от страна на ревизираното лице единствено за нуждите на ревизионното производство.

Правилно органите по приходите са приели, че липсват доказателства и сумата от 27 000 долара, за която се твърди да е предоставена предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот, действително да е получена от бащата на жалбоподателя. Липсват доказателства за фактическото ѝ предаване. Соченият предварителен договор не е представен. Не са представени доказателства къде е съхранявана сумата, нито доказателства за извършена валутна обмяна. Приложена е разписка от 24.09.1996 г., съгласно която И. Б. е получил от С. С. А. сума в размер на 27 000 щатски долара във връзка със сключен предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот, но след извършена проверка в имотния регистър към АВ ревизиращите са установили, че сделката не е осъществена, няма нотариален акт, удостоверяващ покупко-продажбата, както и документи за окончателно разплащане. Недоказано остана и получаването от бащата на жалбоподателя на декларираните средства в рамките на ревизираните периоди по 9 800,00 лв. на година. Не се установява И. Б. да е разполагал със средства в този размер, които да предостави.

На база представените по делото доказателства и липсата на такива, събрани в хода на съдебното производство се установява, че не е доказан размера на началната разполагаема сума в брой към първия ревизиран период съобразно представената декларация в хода на ревизията от 16.05.2017 г. от пълномощника Е. Г. П., която е заявила, че към 01.01.2011 г. „... съм имал налични парични средства 337 700,00 лв.“. Не са представени доказателства, както в хода на ревизията, така и в съдебното производство за наличието на документи за предаване на сумите по банков път или на ръка, не са представени доказателства за място и начин на съхранение на средствата, не са представени валутни бордера за направена обмяна на валута. Не се опровергаха и изводите на ревизиращите, в резултат на проверка в информационните масиви на НАП относно декларирани доходи от лица - роднини на жалбоподателя /баба, дядовци, майка и баща/ е установено, че

същите са получавали доходи /пенсии и работни заплати/ в малки размери. Правилен е извода, че с оглед това не са имали възможност да предоставят суми в декларираните размери. По тези съображения ревизиращите са приели за недоказано получаването на средства от посочените роднини. От разпита на свидетеля – баща на жалбоподателя не може да се установи по безспорен начин фактическата обстановка и твърдения за предаване на парични суми през годините, поради което и съда не кредитира показанията. Не са налице други доказателства потвърждаващи тези твърдения.

Поради това съда приема констатациите в оспорения акт, че не са доказани налични парични средства в размер на 337 700,00 лв. към периода 2010г. Х. И. Б. не е представил други доказателства, освен посочените и неприети, като достатъчни от данъчния орган за удостоверяване на факта, че е разполагал със средства от дарения и предоставени заеми получени, както следва: на 21.10.1995 г. - 30 000,00 марки от Л. К. /ЕГН [ЕГН], баба/; на 14.01.1995 г. - 30 000,00 марки от Х. И. Б., /ЕГН [ЕГН], дядо/; на 06.11.2000 г. - 35 000,00 лв. от В. С., /дядо/; 60 000,00 лв. от К. Б. /ЕГН [ЕГН], майка/, от които 30 000,00 лв. - на 25.01.2004 г. и 30 000,00 лв. - на 10.03.2005 г.; от И. Х. Б. /ЕГН [ЕГН], баща/ - 30 000,00 лв. на 14.01.2007 г.; 49 000,00 лв. от И. Б. /баща/ за периода от 2010 г. до 2014 г. - по 9 800,00 лв. на година; 39 900,00 лв., получени от А. Б. К., /ЕГН [ЕГН]/ на 21.02.2006 г.; 18 000,00 лв., получени от И. А. А., /ЕГН [ЕГН]/ на 01.12.2007 г.; 39 900,00 лв., получени от Н. С. С., /ЕГН [ЕГН]/ на 10.08.2007 г.; 39 900,00 лв., получени от Б. Х. Б., /ЕГН [ЕГН]/ на 06.07.2008 г.; 15 000,00 лв., получени от Х. Д. /ЕГН [ЕГН]/ на 01.12.2007г.

Поради горното въпросните суми са изключени, като налични и разполагаеми към посочения период.

Точно обратното е установено от ревизиращите, които са приети за доказани предоставена на жалбоподателя сума в размер на 39 900,00 лв. от страна на А. Б. К.. Сумата е дадена без договор и не е върната, като са налице доказателства за реалност на сделката. Приложено е извлечение от банкова сметка от 12.07.2004 г., открита в ..Р.“ ЕАД.

Същото е относимо и за И. А. А., който в обяснителна записка е заявил, че на 01.12.2007 г. е дал на заем сума в размер на 18 000,00 лв. лични средства на Х. И. Приложени са копия от ГДД за периодите от 2003 г. до 2007 г. включително, с декларирани доходи за 2005 г. в размер на 14 954 лв., за 2004 г. в размер на 15 750,00 лв. и за 2003 г. в размер на 21 150,00 лв.

Доказано по делото е също, че Б. Х. Б. предоставил на племенника си Х. И. Б. сума в размер на 39 900,00 лв., която има от спестявания от трудови възнаграждения при работа в страната и в чужбина, което се потвърждава и от данните от информационната система на НАП.

Налице са доказателства, касаещи дадените от Н. С. С. на жалбоподателя на ръка сума в размер на 39 900,00 лв., която не му е върната.

Ревизиращият екип е приел, че лицата, чиито доходи съответстват на размера на предоставените на жалбоподателя суми са А. Б. К., И. А. А., Б. Х. Б. и Н. С. С.. С оглед това е признан на лицето начална разполагаема сума към 01.01.2010 г. в размер на 137 700,00 лв.

В резултат от признатата сума са направени и по-нататъшните констатации на ревизиращите органи, които се споделят от настоящата инстанция. По делото не се представиха и събраха други доказателства, които да оборят финансовия резултат, въз основа на който е определен дължимия данък за периода 2013г.-2015г.

За данъчни периоди от 2013 г. до 2015 г. в хода на ревизията са представени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК, но в същите няма данни, посредством които заемодателите да бъдат идентифицирани, например ЕГН или личен номер на чужденец /ЛНЧ/, нито са представени доказателства в подкрепа на декларираното. Липсват договори за заем, банкови документи за превод на суми, разписки за предаване съответно получаване на сумите, поради което декларираните обстоятелства не могат да бъдат възприети от настоящата инстанция като доказани.

Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява неоснователна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се отхвърли.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Приходната администрация е направила искане за присъждане на разноски,като е поискала присъждането на сумата 1677 лв. съгласно действащата към 14.07.2020г. редакция на чл.8 вр. чл.7 ал.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Х. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт №Р-22221416008455-091-001 от 26.09.2017 г., издаден от Т. И. Т. - орган, възложил ревизията и Л. Д. П. - ръководител на ревизията, в частта потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с Решение № 249/16.02.2018 г., с който са му установени задължения за данък върху дохода по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 31 806,76 лв. и лихви за забава в размер на 6 930,30 лв. за данъчни периоди 2013 г., 2014 г. и 2015 г.

ОСЪЖДА Х. И. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от **1677 лв. /хиляда шестстотин седемдесет и седем лева/**

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: